

Det, der bestaar

Peters andet Brev.

Kap. 3, 8—10. Men dette ene bør ikke undgaa eder, I elskede! at en Dag er for Herren som tusinde Aar, og tusinde Aar som en Dag. Herren forholder ikke Forjættelsen (som nogle agte det for en Forhaling) men han er langmodig for eders Skyld, idet han ikke vil, at nogen skal fortæbes, men at alle skulle komme til Omvendelse. Men Herren Dag skal komme som en Dag; paa den skulle Himlene for-gaa med stort Bulder, og Elementerne skulle komme i Brand og opløses, og Jorden og alt, hvad er paa den, skal opbrændes.

Herren vil ingens Fortæbelse.

I det foreliggende Afsnit begynder Apostelen med at henlede Opmærksomheden paa noget, som læserne ikke maa overse eller glemme.

Han skriver: „Men dette ene bør ikke undgaa eder, at en Dag er for Herren som tusinde Aar, og Tusinde Aar som en Dag.“

Dette siger han i Forhold til, hvad Spotterne mener er et Bevis for, at der ikke bliver noget af Herrens Genkomst: „Fra den Dag, Fædrene sov hen, forblive jo alle Ting, som de vare, lige fra Stabningens Begyndelse.“

Det Ord, at en Dag er for Herren som tusinde Aar og tusinde Aar som en Dag, det peger paa en Sandhed, som Peters Læserne skulde tage med i Betragtning, naar der tales om Herrens Genkomst, og det er en Sandhed, som ogsaa Kristne i vore Dage bør tage med i Betragtning, naar der tales om det samme.

Har du lagt Mærke til, hvor stærkt dette Ord er — „Tusinde Aar som en Dag“ — og i hvert af disse Aar er der 365 Dage, altsaa 365,000 Dage som en Dag, ingen Forfæls for Herren paa 365,000 Dage og en Dag. Det vil vel i Grunden sige, at for Herren gælder ingen Tid, naagtet han lever med os i Tiden.

Tid har vi tænkt paa dette Ord i en anden forbindelse. Naar Naturforskerne mener, at Verden, som de forefinder den, ikke kan være skabt i 6 Dage, saa glemmer de, at det, som ifølge deres Skol eller Naturundervisningens Lov maatte tage Tusinder af Aar, det kan Gud have gjort i lige saa mange Dage!

Og naar det Ord gøres gældende i Forhold til Herrens Genkomst og Verdens Ende, saa mener vi, at al Beregning af Aar og Dage maa opphøre.

Der skrives videre: „Herren forholder ikke Forjættelsen, som nogle agte det for en Forhaling“. Dette siges rimeligvis ikke, om eller til Spotterne men til saadanne, som længe efter Herrens Genkomst i Hverlighed.

Og saa gives Grunden for, at Herren venter. Det er ikke Forhaling, „men han er langmodig for eders Skyld, idet han ikke vil, at nogen skal fortæbes, men at alle skulle komme til Omvendelse.“

Sermed vil vi sammenligne Matth. 24, 14. Disciplene har spurgt Jesus: „Sig os, naar skal dette ske? Og hvad er Tegnene for din Tilkommelse og Verdens Ende?“ (M. 3.) Saa er det, at han bl. a. giver dette Svar i B. 14: „Og dette Rigets Evangelium skal prædikes i hele Verden til et Vidnesbyrd for alle Folkelagene; og da skal Enden komme.“

Vi maa ikke tro, hverken som Spotterne siger, at der ikke bliver noget af Forjættelsen om hans Tilkommelse, heller ikke agte hans Bønter og den nuværende Verdens Gang som en Forhaling, men Herren er langmodig, idet han ikke vil, at nogen skal fortæbes, men at alle skal komme til Omvendelse.

Ser siges nok „for eders Skyld“ men det synes alligevel, som Apostelen udtaler Begrebet til at omfatte „Folkelagene“ ligesom Herren i det anførte Brev (Mt. 24, 14), og Peter sammen med de andre Apostle havde jo ogsaa faaet Befaling om at gøre alle Folkelagene til hans Disciple. Alle skal have Anledning til Omvendelse.

Det er altsaa Herrens Grund til og Senfjgt med at vente, at han ikke vil, at nogen skal fortæbes. Ingen faar Grund til at give Herren Skylden for, at han blev fortaabt.

„Men Herrens Dag skal komme som en Dag,“ skriver Apostelen videre. Dagen kommer, og den skal komme som en Dag. Udtrykket „som en Dag“ skal sikkert peges paa det ubetvends, Overraskelsen. Sm. 1. Tess. 5, 2—4 og Matth. 24, 43. Men Vagten ligger paa, at han skal komme.

„Paa den skulle Himlene for-gaa med stort Bulder, og Elementerne komme i Brand og opløses, og Jorden og alt, hvad der er paa den, skal opbrændes.“ Saaledes slutter vort Afsnit.

Hvad her siges er noget saa joimlende stort eller overvældende, at Bismanden og den enfoldige lige lidt fatter det. Men hvem (uden Noe, hvem Herren havde aabenbaret det) fattede eller anede forud, at den første Verden skulde for-gaa i Vand!

Vaade Jld og Vand er Elementer, der i stor Udstrækning tjener os Mennesker, men det er ogsaa Elementer, som Gud i sin Almagt kan bruge til at udjøre sine Underverfer ved.

Der kan jo tænkes paa de id-sprudende Bjerge, som pyrer Jld fra Jordens glødende Indre, men vi er lige langt fra Forstaaelse af, hvad Peter her siger, og ligeledes i følgende B. 12. Kun med Tro følger vi det saa vel som det andet, at Verden er bleven skabt ved Guds Ord.

Naar der siges at Elementerne skal komme i Brand og opløses, da peges der paa selve Jordens Bestanddeles Oplosning. Og at Jorden og alt, hvad der er paa den, skal opbrændes, det vil sige, at alt, hvad Mennesker har inventeret og opbygget paa Jorden skal fortæres af den Dags Luer.

Den eneste Trøst derimod er, at der dog er noget, som ikke for-gaar. Jesus siger: „Himmelen og Jorden skulle for-gaa; men mine Ord skulle ingenlunde for-gaa“ (Luk. 21, 33). Og Peter skrev jo (1 Petr. 1, 25): „Græsset visner og Blomsten falder af, men Herrens Ord bliver evindeligt.“

Men vi kommer nærmere ind paa det i følgende Afsnit. Her skal vi slutte med at gøre opmærksom paa, at hvad her siges om Verdens Ende, det betyder ikke Tilintet-gørelse, men Oplosning, Om-smeltning, der skal følges af en Ny Skabelse.

Dansk Udtale:

af S. P. Hansen.

Det var at formode, at Krigen vilde lægge sin lammede Haand ogsaa paa alt, hvad Begrebet Litteratur omfatter. Dette har dog vist sig ikke at være Tilfældet. Den engelske og amerikanske Litteratur synes saa frodig som nogen Sinds før, og det samme kan ogsaa siges at være Tilfældet med den danske; og dette gælder ikke mindst den religiøse Litteratur. Et stort isen-havnst Forlag meddeler, at man i Forretningens Gang ikke mærker meget til Krigen's Truf.

Det er — for at pege paa et enkelt Omraade, interessant at lægge Mærke til, hvor den kristelige Zulelitteratur har vundet frem i Udbredelse og Mangfoldighed. Wodens det for kun saa Aar siden nærmest om ikke udelukkende kun var verdslige Zulehefter, der ud-gaves, saa udfommer der nu aarlig alene fra indre Missionsforlag en Rigdom af lodige og rigt udtryrede Zulehefter, bl. a. Sjennets Zule-bog, der redigeres af Forfatteren Laur. Petersen, „De unges Zule-bog“, der redigeres af Past. A. F. H. U. M. S. Sekretær Gunnar Eng-berg, D. M. S. Zulehefter: „Klof-ferne fimer“ og „Derudefra“, o. fl.

Det er blot fedeligt, at det som følge af Krigen ikke lykkedes os sidste Jul at faa disse gode Zule-bøger herover, og det samme vil maasse gentage sig næste Jul, men var det ikke muligt for Danfsh Luth. Publ. Huse at løbe eventu-elle Restpartier af disse Zulehefter, da de jo sikkerlig vil være lige saa gode at læse her i Aar, selv om de blev udgivet i For, og vi

vil da have den Glæde ogsaa at faa nogle danske Zulehefter paa vort Zulebord.

Af øvrige i den senere Tid af indre Missionsforlag udgivne Bøger skal jeg først nævne Professorens B. Amundsens Lutherbog, et for-træffeligt Bærf, der skildrer Rejsefor-mationen, belyst gennem Luthers egne Ord, og omfatter følgende Af-snit: Barndom, Ungdom og Klo-sterliv, Retfærdiggørelsen af Troen, Et Kristennemestres Frihed, Fra Luthers Liv og Kamp, Evangeliet; Menigheden og Menneskelivet.

Af betydelig Interesse er en af L. Blauenfeldt udgivet Samling af tolv af Bibl. Becks Foredrag: Under Wilhelm Becks Talerstol. Pas-tor C. Roe skriver i et Forord til denne Bog, at B. Beck ikke blot var en stor Prædicator, men ogsaa en dugtig Foredragsholder, naar det gjaldt Oplysning om og Forklaring af de Ting, som angaar Guds Rige.

Bogen fortjener den største Ud-bredelse ogsaa herovre, hvor Becks Naavn ogsaa er kendt og elsket.

Det var for Næsten ønskeligt om J. M. Forlag vilde udgive en Sam-ling af Becks mange Artikler, der findes spredt omkring i Blade og Tidsskrifter, og hvoraf mange if-fer har blivende Værd.

Saa har den kendte Præst Aeschfeldt-Sansen juledend sin Trost- og Sædelære for Menighe-den: Hvad staar der skrevet? Et Bærf, hvori Forfatteren har ned-lagt et betydeligt Arbejde, ligesom det ogsaa maa siges, at han besidder ikke saa fornuftigheder for at stri-ve netop saadanne Bøger; som saa besidder han et grundigt Kendskab til sin Bibel, og han har Gode til at skrive baade klart og rammende.

Jeg skal ikke her komme ind paa Enkeltheder, hvorom der kan være delte Mening, men paa det bed-te anbefale Vogen til Læsning i Menigheds-Kredse. Det var øns-ke, om Kægløst vilde studere saa-danne Bøger, der skildrer de grund-læggende Hovedpunkter i den os aabenbarede Sandhed.

Det er vor Opgave ikke blot at vofke i vor Herres Jesu Kristi Na-a-de, men ogsaa i Kundskab.

Pastor D. Olefen, der nu er Stiftsprovst i Ribe, har udgivet en lille Andagtsbog, Livet, der som Forfatterens mundtlige Fortædelse paa den ene Side udmærker sig ved en vis Djarvhed og Anaphed i Stilen, paa den anden Side en gripende Indrelighed og Kraft i Udtalningen.

Pastor Jibiger, der er vel kendt for sin fortræffelige Bog „Guds Naavn“, der ifjert har fundet man-ge Læsere ogsaa herovre, har ud-ferndt en Afsættel: Af Dybbens Rod, Kong Davids Iyd Bonitente-Salmer, der yder dog hjælp til Læsningen af de gamle Salmer, som ogsaa har et Moorsord til vor levedige Tid.

Som altid er Forfatterens Stil ogsaa her gennemsigtig klar, og det var at ønske, at Vogen maatte bidrage til mere Fordybelse i Is-taels gamle Salmebog.

Samme Forfatter's Smaaafskrifter: „Troens Tejr“ og „Sæden strider“, et kristent Ungdomslivs normale Bærf er udfornne i nye Dplag.

Edd. Geismar har skrevet en interessant Overfigt over Teltmis-sionens Historie: Ved Afghanistan's Grænse. Der er sikker mange, som har hørt Tale om nu afdøde Prf. Marie Holst og hendes vel-sigelsfæstige Virksomhed som læ-gemissionær paa Grænsen mellem Afghanistan og Nordvestindien.

Forfatteren indleder med at give en Skildring af Muhammedanis-men og doæler stuttelig ved Prf. Holsts Arbejde og Forholdene paa selve Teltmissionens Missionsmark.

Den hellige Genobeva.

(Indsendt af A. R.)

I denne Tid, da vi læser saa meget om „Summerne“, brugt om Tufferne under Krigen i Frank-rik, kan det maasse ikke være ude af Bejen at høre om de virkelige Summer's Kamp i Frankrig. — Det var i Aaret 451, da Attila, Hun-nerens Konge, længe havde ud-bredt Straf og Udelæggelse blandt andre Folkelag, nu gif over Rhinen med en uuaadelig Hær og trængte

frem i Frankrig. Landets Beboere flggede for disse raa og vilde Kri-gere. Det beredte Beboerne i den lille Stad Lutetia, det nuværende Paris, sig ogsaa paa. Alle For-beredelserne var gjort til en al-mindelig Udvoandring. Kvinder og Børn jamrede sig, fordi de skulde lide deres gamle Hjem det sidste Jarvel. — Da fegte en Kvinde at standse deres Vortgang; hendes Naavn var Genobeva.

Denne mærkelige Kvinde blev født 424 i Nanterre, et Par Mil fra Paris. Som Barn var hun blv og tilbageholden. Sun legte aldrig med andre Børn. I sit 7. Aar lovede hun sig selv, at hun vilde tage de fristne Jomfruer's Lør, saa snart hun blev gammel nok. Dette var hendes Forældre dog meget imod, men hverken Trus-ler eller haard Behandling hjalp noget, hun blev ved sit. Da hun var 15 Aar, fremstillede hun sig for Julian, Biffoppen i Chartres, som hængte det jomfruelige Lør paa hendes Pande. Kort efter døde hendes Forældre, og hun tog sin Tilflugt til sin Gudmoder i Paris.

Hun kunde hun give sine Tilbje-ligheder til Andagtsførelser, et af-sjendret og selvfornægtende Liv, frit Løb. I sit Sovelammer, for-tæles der, gjorde hun sig et Leje af Ler, hvor hun laa, ned for lange Tider, som Brød og Vand. Sen-des Ny for Hellighed gif snart udover Landet, ja, hun blev berømt over hele den kristne Verden.

Altsaa — alle talte kun om Attila og ventede hans Ankomst. Og-saa Genobeva befastigede sig der-med; hun paa en anden Maade, som vi i overbevis om, at den-ne Verdens Begivenheder ledes af Gud og er ligefrem en Folge af hans Planer med Menneskene, og at derfor Anger over Sonden, Bod og Bøn kan afvende de Farer, som truer. Saa bad hun, flædt i Sæf og Afke, under mange Taarer, Gud om Tilgivelse for hendes Lands-mænd. Rigesom senere under en an-den almindelig Rød en anden Frank-riqs Datter, Johanne d'Arc, Vigen fra Orleans, saaledes havde ogsaa Genobeva Syner: Hun gif at vide, at Staden Paris vilde blive haret, naar den gjorde Bod, og at Summerne ikke vilde komme dens Mure nær. Derfor formænde hun sine Landsmænd til at Hjertet at omvende sig og kun blive i Staden.

Mændene hærede hende med Grovheder og Foragt. Da vendte hun sig til Kvinderne; samlede dem om sig og sagde til dem: „Jeg be-klager eder i staffels Kvinder, at I saaledes skal forlade eders Hjem. Hvorfor hævender I eder ikke til Herren og henter Baaben fra Bøn og Faite, ligesom Judith og Ester have gjort?“ Hendes Tale gjorde et dybt Indtryk paa Kvinderne, og de fulgte hende til den østlige Byud af Len Lutetia, det Sted, hvor Kirken Notre Dame staar, hvor der paa den Tid var en Kirke, indviet til Martyren Stefanns. Alle Kvin-derne forsamlede sig her i Døbefel-pellet og lukkede alle Døre i laas og begyndte at bede. — Mændene, som forundredes over, at deres Kvinder ikke kom med, begav sig til Kirken og forlangte at vide, hvad alt det skulde betyde og gif af deres Kvinder det Svar: Vi vil ikke forlade Staden! Mændene stod nu og drofede, paa hvilken Maade de skulde straffe den falske Profetinde, som de kaldte Genobeva. Nogle mente, hun burde stenes uden for Kirkeporten; andre at hun skulde fastes i Seinen. Men saa ankom just da en af Præsterne i Auxerre; han var flgget for Summerne og der søgt Sikkerhed. „Denne Pige er hellig, og hende maa I adlyde“, sagde han til dem. Mændene lod sig overtale og blev i Staden.

Genobeva havde ikke taget fejl. Attila, som befandt sig med sine vældige Krigere mellem Floderne Somme og Marne, rykkede virke-lig frem; men uden at berøre Pa-ris vendte han tilbage til Cham-pagne og blev slaact paa de cata-lunniske Marker, hvor nu Chalous-sur-Marne ligger. Det var ret et Kampelag, som her stod, i hvilket Folkelagene fra Volga lige til Atlanterhavet, paa den Side an-førte af Actius og Vestgoternes Konge Theoderik — og paa den anden Side Attila, ftred med her-derne. Et Par Hundred Tusinde Mennesker skal være faldne paa

80 ACRES, „Wild Land“ god Lerjord, let at rydde, tildels bevoekset med Buske, ved Stat Vej, Poststrø-telefon, 8½ Mil til livlig By. \$35 Acreen, Vilkaar der passer KØ-beroen. 160 Acres god Lerjord der vil producere klimatiseret Korn-sorter, indbefattet Græs og Kløver, det bedste i Landet, alt ind-hegnet og „Cross fenced“, 20 pløjet, 25 Eng, Resten Græsgange. Godt Beboelseshus 24x26 Sidelange 14x14, Stald 60x60 og flere andre Bygninger, 12 Mil til Milaca, ved god Vej. \$3,000 til \$4,000 kontant. Resten paa lette Vilkaar. Hvis interesseret skriv ef-ter nærmere Oplysninger til **Allen & Morneau, Milaca, Minn.**

FARM TIL SALG. 360 Acres Prairie Kreatur- og Mejerfarm, 8 Mil fra Minneapolis, store Bygninger, Silo, gode Brønde, Vindmølle, 2½ Mil fra elek-trisk Sporvogn. Maa sælge hurtigt, da jeg ikke kan tage vare paa Farmen. Godtkøb til kun 880 pr. Acre, lette Vilkaar. Skriv til Ejeren, MRS. BESSIE M. VATH, St. Cloud, Minn.

MINNESOTA MAJS LAND. Vi har adskillige vel „improved“ Farme, som varierer i Størrelse fra 80 Acres op til 400 Acres og næsten alle Farmene kan købes paa meget lette Vilkaar. Hvis De er interesseret i Køb af en Farm, vil det blive til Deres Fordel at skrive til os efter vor Godtkøbs-Liste.

ANDERSON LAND COMPANY, Willmar, Minn.

TIL SALG. 200 A. Farm i Skand. Na-bolag, 9 Mile fra Jernbaneby, ved god Vej. Bedste Jordbonitet, gode Bygning-er, 80 under Plov, 30 ryddet, indheg-net og „Cross fenced“. Pris \$10,500. \$2500. kontant. Resten paa gode Be-tingelser. Overtagelse naar som helst. Skriv paa Engelsk eller Skandinavisk.

JENS JENSON, Luck, Wis.

Søges. Børnehjems Bestyrer og Bestorende søges (Mand og Kvinde) paa Børnehjemmet i Waupaca, Wis., til 1. Oktober 1918. Løn 500 Dol-lars, fri Bolig, Kost, Lys (elektrif. Lys er indlagt). Varme, Telefon. Mulige Ansøgere bedes henvende sig til undertegnede inden 1. Au-gust 1918. Anbefalinger fra ved-kommendes Præst maa ledsage An-søgningen.

E. C. Roth, Elk Horn, Ia.

Hjælp søges. Vi søger tre gode, palidelige Men-nesker, en Karl og to Piger til at hjælpe os ved Skolen fra 1. Novb. **P. Rasmussen,** Grant, Mich.

Søges. Et Par Folk, Mand og Kvinde, kan saa Plads i trafik paa Dana College, Blair, Nebr. Skriv til **E. A. Laurfen.**

Kredsens møde. Iowa Kreds af den fore. d. ev. Luth. Kirke i Amerika afholder, vil Gud, sit Kredsarsmøde i den 11. ev. Luth. Menighed i Spring Val-leu ved Viborg S. Dak. den 20.—22. Sept. d. A. Mødet begynder Fredag d. 20. Sept. Kl. 10½ For-middag.

Præstiens Torsdag Aften den 19. Sept. Kl. 8. Emnet for Præste-mødet: Ordinationens Betydning i Lys af Guds Ord. 1 Tim. 4, 14.

Mødets Forhandlings-Emner: 1. Den daglige Husandagts Be-tydning for Hjemmet. 2. Salige ere de, som høre Guds Ord og bevare det Luk. 11, 28.

Søndagskolens Emne ved Iowa Kredsens møde er: „Den bedste Maade at holde Søndagskole i Syng-overgangstiden.“

Gud velsigne i sin Naade vort Kredsensmøde!

A. M. Nielsen, Kredsformand

Den 11. ev. Luth. Menighed i Spring Valley ved Viborg, S. Dak., indbyder herved venligst Præ-ster, Delegater og andre Venner i Iowa Kreds til at afholde Kreds-møde i vor Midte omtrentlige Dage. Præster faar fri Bespisning under Mødet, andre Gæster betaler 25 Cents for hvert Maaltid.

Man bedes indmelde sig til en af undertegnede senest 14. Sept. og angive til, hvilken Station man kommer: Hooper eller Viborg. Man gør bedst i at rejse saaledes, at man kan være i Hooper 2:02 P. M., eller i Viborg 8:26 P. M., hvor der vil være Befordring til Mødestedet.

Paa Menighedens Vegne. **Niels Nielsen,** Mgh.s Form. **E. H. Jersild,** Mgh. Præst.

Det er med Bevidsthed om mit Ennes Vanfærlighed, jeg prøver at nedskrive nogle af mine Tanker derom. — Det er et Emne, som har bragt baade Videnskabsmand og Statsmand til at se mørkt paa Fremtiden, især nu, da Verdens-freigen tager et saa veldigt Pro-centantal af de unge frastige Mænd bort. Problemet, man tumler med, og som har været fremme i første Række i mange Aar, men som man færliq nu søger Løgemiddel for er:

„Det stadig synkende An-tal af Barnefødsler.“

Snart er alle Kulturstater paa samme Trin i denne Sag. — Kun siden er forskellen. — Folkemang-den i nogle Lande er ved at gaa tilbage eller staar omtrent i Stampe og Yn kan afvende de Farer, som truer. Saa bad hun, flædt i Sæf og Afke, under mange Taarer, Gud om Tilgivelse for hendes Lands-mænd. Rigesom senere under en an-den almindelig Rød en anden Frank-riqs Datter, Johanne d'Arc, Vigen fra Orleans, saaledes havde ogsaa Genobeva Syner: Hun gif at vide, at Staden Paris vilde blive haret, naar den gjorde Bod, og at Summerne ikke vilde komme dens Mure nær. Derfor formænde hun sine Landsmænd til at Hjertet at omvende sig og kun blive i Staden.

Mændene hærede hende med Grovheder og Foragt. Da vendte hun sig til Kvinderne; samlede dem om sig og sagde til dem: „Jeg be-klager eder i staffels Kvinder, at I saaledes skal forlade eders Hjem. Hvorfor hævender I eder ikke til Herren og henter Baaben fra Bøn og Faite, ligesom Judith og Ester have gjort?“ Hendes Tale gjorde et dybt Indtryk paa Kvinderne, og de fulgte hende til den østlige Byud af Len Lutetia, det Sted, hvor Kirken Notre Dame staar, hvor der paa den Tid var en Kirke, indviet til Martyren Stefanns. Alle Kvin-derne forsamlede sig her i Døbefel-pellet og lukkede alle Døre i laas og begyndte at bede. — Mændene, som forundredes over, at deres Kvinder ikke kom med, begav sig til Kirken og forlangte at vide, hvad alt det skulde betyde og gif af deres Kvinder det Svar: Vi vil ikke forlade Staden! Mændene stod nu og drofede, paa hvilken Maade de skulde straffe den falske Profetinde, som de kaldte Genobeva. Nogle mente, hun burde stenes uden for Kirkeporten; andre at hun skulde fastes i Seinen. Men saa ankom just da en af Præsterne i Auxerre; han var flgget for Summerne og der søgt Sikkerhed. „Denne Pige er hellig, og hende maa I adlyde“, sagde han til dem. Mændene lod sig overtale og blev i Staden.

Genobeva havde ikke taget fejl. Attila, som befandt sig med sine vældige Krigere mellem Floderne Somme og Marne, rykkede virke-lig frem; men uden at berøre Pa-ris vendte han tilbage til Cham-pagne og blev slaact paa de cata-lunniske Marker, hvor nu Chalous-sur-Marne ligger. Det var ret et Kampelag, som her stod, i hvilket Folkelagene fra Volga lige til Atlanterhavet, paa den Side an-førte af Actius og Vestgoternes Konge Theoderik — og paa den anden Side Attila, ftred med her-derne. Et Par Hundred Tusinde Mennesker skal være faldne paa

80 ACRES, „Wild Land“ god Lerjord, let at rydde, tildels bevoekset med Buske, ved Stat Vej, Poststrø-telefon, 8½ Mil til livlig By. \$35 Acreen, Vilkaar der passer KØ-beroen. 160 Acres god Lerjord der vil producere klimatiseret Korn-sorter, indbefattet Græs og Kløver, det bedste i Landet, alt ind-hegnet og „Cross fenced“, 20 pløjet, 25 Eng, Resten Græsgange. Godt Beboelseshus 24x26 Sidelange 14x14, Stald 60x60 og flere andre Bygninger, 12 Mil til Milaca, ved god Vej. \$3,000 til \$4,000 kontant. Resten paa lette Vilkaar. Hvis interesseret skriv ef-ter nærmere Oplysninger til **Allen & Morneau, Milaca, Minn.**

FARM TIL SALG. 360 Acres Prairie Kreatur- og Mejerfarm, 8 Mil fra Minneapolis, store Bygninger, Silo, gode Brønde, Vindmølle, 2½ Mil fra elek-trisk Sporvogn. Maa sælge hurtigt, da jeg ikke kan tage vare paa Farmen. Godtkøb til kun 880 pr. Acre, lette Vilkaar. Skriv til Ejeren, MRS. BESSIE M. VATH, St. Cloud, Minn.

MINNESOTA MAJS LAND. Vi har adskillige vel „improved“ Farme, som varierer i Størrelse fra 80 Acres op til 400 Acres og næsten alle Farmene kan købes paa meget lette Vilkaar. Hvis De er interesseret i Køb af en Farm, vil det blive til Deres Fordel at skrive til os efter vor Godtkøbs-Liste.

ANDERSON LAND COMPANY, Willmar, Minn.

TIL SALG. 200 A. Farm i Skand. Na-bolag, 9 Mile fra Jernbaneby, ved god Vej. Bedste Jordbonitet, gode Bygning-er, 80 under Plov, 30 ryddet, indheg-net og „Cross fenced“. Pris \$10,500. \$2500. kontant. Resten paa gode Be-tingelser. Overtagelse naar som helst. Skriv paa Engelsk eller Skandinavisk.